

ne vil have, at hvad enten man er heteroseksuel eller homoseksuel, så kan man indgå ægteskab. Det har jo ikke noget med virkeligheden at gøre. Et ægteskab er en forbindelse mellem mand og kvinde, og det er sådan set det eneste krav, der stilles. En mand og en kvinde kommer og siger: Vi vil giftes. Og hvis det så skal have retsvirkning, skal de så også bo sammen, men der er jo ikke noget krav om, at de skal være forelskede i hinanden eller noget i den retning.

Her kommer man altså og siger, at to mænd eller to kvinder kan indgå ægteskab. Nej, det kan de ikke. Det bliver noget andet, og det vil altid være sådan i den folkelige forståelse, så længe vi har den kultur, vi har, og det bliver vi nok ved med nogen tid.

I det gamle Rom havde man – det kan man læse sig til i et videnskabeligt værk – en anden opfattelse. Der gik man ikke så meget op i det der. Der var man ikke specielt homoseksuel. Der har man indtryk af, at de fleste mænd ifølge forskningen var begge dele, men det var altså en anden tid. I dag er der altså en skelnen, og der har i hvert fald siden Luthers tid været den definition af ægteskab, at det er en forbindelse mellem mand og kvinde. Og så kan man selvfølgelig sige, at man kan udvide definitionen. Ja, det kan man godt, men så vil der stadig væk blive forskel på folk.

Beslutningsforslaget vil gøre noget ens, som ikke er ens. Om man så på et tidspunkt, når det danske folk ønsker det, skal have nogle helt fælles retsregler for begge tilfælde, må fremtiden vise. Men jeg tror ikke, det bliver foreløbig. Og jeg er faktisk også bange for, at det er at gøre de homoseksuelle en bjørnetjeneste. Man prøver at gøre noget ens, som ikke er ens, og på den måde kan jeg ikke fri mig fra den tanke, at man i hvert fald i nogles øjne i virkeligheden kommer til at udstille det mindretal, som man med djævlens vold og magt vil tvinge til at være noget, de ikke er, nemlig ens med de heteroseksuelle.

Så ud fra en frihedsbetragtning er vi altså fortsat imod dette forslag og siger stadig væk nej.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg forstår godt, at ordføreren er imod – det kommer jo selvfølgelig ikke bag på mig, selv om jeg godt kunne have ønsket, at det var anderledes – men jeg fatter ikke, at ordføreren kan argumentere med, at man vil gøre noget ens, og at alle skal gøres ens ved det her.

Det, der er tale om, er, at der skal være ligestilling i den betydning, at hvorfor skulle man ikke have lov til at kunne indgå ægteskab, hvis man er homoseksuel. Det bliver man jo ikke ens med de andre af, men man får ens rettigheder i forbindelse med lovgivningen, og det mente jeg sådan set også var et grundsynspunkt hos Venstre.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan sådan set kun gentage, hvad jeg har sagt, nemlig at denne lovgivning forsøger at gøre det uens ens, og hvis man ønsker at gøre det uens ens, så kan der argumenteres for, at alle mulige andre grupper skal have lov at gifte sig – manden, der holder af sin hest, to søskende, onkel og nevø, ja, onkel og nevø er lovligt i dag. Der kan jo altså være en masse, der kunne spørge: Hvorfor må vi så ikke gifte os, for så er det ene og det andet jo billigere, så får vi en masse fordele? For det bliver jo det næste. Så kommer man jo løbende og skal have alle de retsvirkninger, som der er af ægteskabet, alle de retsvirkninger, man overhovedet kan opfinde, hvorimod man selvfølgelig aldrig vil have ulemperne. Sådan er det jo også blevet i samfundet.

Vi er ikke tilhængere af den form for ensretning.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er fuldstændig forbløffet over argumentationen. Der er ikke tale om ensretning. Der er tale om, at to mænd eller to kvinder eller en mand og en kvinde kan få lov til at gifte sig. Vi blander ikke dyr ind i det. Det er jeg godt klar over at der er alle mulige andre her i Folketinget der blander ind i; vi skal oven i købet have en høring om seksuel omgang med dyr. Men det er altså ikke vores forslag, det er ikke groet i vores have.

Kl. 13.25

Det, vi bare i al beskedenhed siger, er: Hvorfor skal folk af samme køn ikke have lov til at gifte sig? Vi synes ikke, der er tale om, at man gør dem ens, tværtimod, kan man næsten sige, men vi gør dem ens i forhold til loven, og det synes vi er et vigtigt grundsynspunkt.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Fru Lone Dybkjær er i sin gode ret til at være forbløffet, og det må jo skyldes to ting: Hun har ikke hørt efter i de tidligere debatter og har hel-